

NAKLADNIČKA KUĆA
KAPITOL

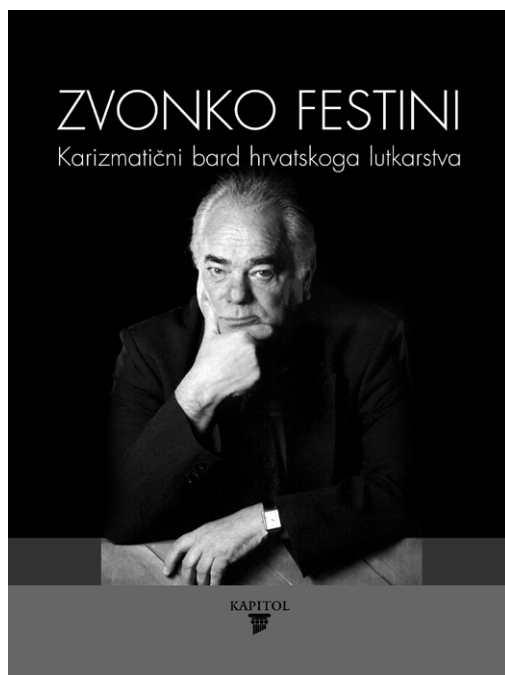
ZAGREBAČKO KAZALIŠTE LUTAKA

HRVATSKI CENTAR UNIMA

Čast nam je pozvati vas na predstavljanje monografije

u četvrtak, 24. studenoga 2016. u 13 sati
u Zagrebačkom kazalištu lutaka
(ulaz iz Ulice baruna Trenka 3).

Monografiju će predstaviti
Livija Kroflin i Bože Čović.

Ova knjiga Zvonka Festinija prikazuje onakvim kakav je on doista bio
i kakav će zauvijek ostati u našim sjećanjima.

Sadrži 192 stranice velikog monografskog formata 210 x 280 mm.

Bogato je ilustrirana s 298 ilustracija.

Na prezentaciji moći će se kupiti po promotivnoj cijeni od 100 kuna.

R a d u j e m o s e v a š e m d o l a s k u !

I z u r e d n i č k o g p r e d g o v o r a :

Iako pokriva sva razdoblja njegova života i sve oblike njegova stvaralaštva, monografija je, ipak, u najvećem dijelu posvećena Zvonku Festiniju kao lutkaru jer on zasigurno spada u red velikana hrvatskog lutkarstva. Dapače, bio je posljednji karizmatični bard hrvatskog lutkarstva. Upravo svojim autoritetom i karizmom Zvonko je s lakoćom oko sebe okupljao stare i mlade, znane i neznane, konekere i amatere, bez obzira na njihovo znanje, iskustvo, poetiku i svjetonazor. Njegov se gromoglasni bariton slušao s najvećom pozornošću. Mjesto u njegovu društvu i za njegovim stolom cijenilo se i priželjkivalo. Znalo se tu naći i glumaca i redatelja, svakojakih vrsta kazališnih djelatnika, raznih umjetnika, slikara, kipara, grafičara, književnika, novinara, političara, poduzetnika i obrtnika, gospodarstvenika i znanstvenika, liječnika, arhitekata, ribara, šljakera, običnih ljudi. Svima bi se njima, kada bi se počeli družiti s njime, činilo kao da ga dobro i oduvijek poznaju. Ali rijetki su koji su ga dobro poznavali. To su mogli biti – da upotrijebim njegovu formulaciju – samo njegovi intimni prijatelji. A takvih je malo. Zvuči pomalo nevjerojatnim, nakon svega rečenog o njemu, da je ipak bio skroman i vrlo samozatajan.

I z A n e g d o t a r i j a :

SAM NA PREDSTAVI U BOLJŠOM TEATRU

Nakon dolaska u Zagreb kao voditelju glazbeno-scenske poslovnice Koncertne direkcije Zagreb Zvonku je jedan od primarnih zadataka bio izvoz naše glazbe i glazbenika u SSSR, u kojem je idućih godina često boravio, sklopio mnoge važne poslove, uspostavio mnoga poslovna, a i osobna doživotna prijateljstva, između ostaloga s intendantom i mnogim ponajboljim umjetnicima Boljšog teatra. O drugim kazališnim kućama i institucijama da se i ne govori.

Za poslovnog boravka u Moskvi jedne je večeri iznenada bio pozvan da dođe u Boljšoj. Na ulazu ga dočeka glavni dirigent Gost koncerta i odvede ga u dvoranu za goste gdje je, kao i obično, već bio serviran kavijar, suhe ribe, votka i šampanjac. Potom je bio otpraćen u veliku dvoranu.

Evo kako je taj doživljaj Zvonko jednom opisao: »Ušao sam u potpuno praznu dvoranu. Gledalište je potpuno bilo prekriveno smeđim platnom. Samo je u šestom redu ostalo nekoliko otkrivenih mjesta. U tom mi se trenutku učinilo kao da sam u kockarnici u kojoj je netko mnogo dobivao za ruletom pa je vlasnik zelenim prekrivačem prekrrio rulet da se zna da se tu više ne igra. Kao u transu, sjedoh u šesti red. Podiže se zastor. Orkestar je na sceni. Dirigent uzima svoju palicu. Otpoče svirka. Samo za mene. Zamisli, ja jedini u golemom Boljšoj, a na pozornici cijeli orkestar! Odsvirali su program kojim su sljedeće ljeto željeli doći na turneju po našoj obali. Bili su maestralni. Sve skupa, nestvarno. Kao iz bajke.«

KAD ORKESTAR PLJEŠĆE PUBLICI

Jedne je godine Boljšoj gostovao u Jugoslaviji, naravno u organizaciji Koncertne direkcije Zagreb. Valja znati da su ruski vrhunski umjetnici dobivali bijedne honorare jer im je njihov ruski organizator Gost koncert uzimao sve do kosti. Kako se gostovanje poklapalo s održavanjem varaždinskih *Baroknih večeri*, Zvonko je posebno dogovorio, što inače nije bilo ugovoreno s Gost koncertom, da sjajni komorni orkestar Boljšoj teatra nastupi na Baroknim večerima kao poseban gost, s dva koncerta. Kad su članovi orkestra na jednom od tih koncerata u publici primijetili Zvonka, nakon prve stanke su gromoglasno zapljeskali. Publika je zbudnjeno gledala i pitala se što se to događa. Umjesto da oni plješću orkestru, orkestar plješće njima! Publika, naravno, nije znala da je orkestar za ta dva, njihovu organizatoru neprijavljena nastupa, zaradio gotovo dvije godišnje plaće. Službeni ruski kurs rublja prema dolaru bio je izvan svakih razumnih i ekonomskih kriterija, nenormalan, odnosno 1:2, a kurs na crnom tržištu dosezao je i do 1:30!